

SALA

FLYHARD

*Del 20 de març
al 12 de maig*

LA VIATGERA

Escrita per Gemma Rodríguez Villanueva
i dirigida per Xavier Ricart

SARA: Nora, t'he d'explicar una cosa...

NORA: Què passa?

SARA: ...i necessito que tinguis la ment oberta. [...]

NORA: ...

SARA: Tenies raó, Nora, existeixen.

NORA: Els viatges en el temps?



SINOPSI

La Nora, una escriptora de best-sellers sobre divulgació científica, arriba a la ciutat per presentar el seu nou llibre. A l'hotel, rep la visita inesperada de la Sara, una antiga companya de recerca a qui no veu des de fa més de 10 anys. La Nora farà un descobriment que l'obligarà a retornar a l'època en què era curiosa, intrèpida, valenta. Una època en què maldava per desafiar les lleis de la física i demostrar que hi havia un univers sencer per descobrir.

LA VIATGERA és una història sobre els límits de la ciència però també és una història d'amor i de segones oportunitats. I de la recerca, de vegades infructuosa, de la millor versió de nosaltres mateixes.



NORA (Agafant el telèfon i traient l'altaveu):
Escolta'm bé. (Com si fos un secret) En aquest hotel hi ha un congrés de terraplanistes. No, Manolo dietistes, no. Terraplanistes. Gent que creu que la terra és plana, no gent que creu que et pots aprimar. Sí, Manolo, m'has posat en un hotel amb 100 tarats que es pensen que Einstein és una marca d'electrodomèstics. Sóc científica, Manolo, aquesta gent em pot provocar un xoc necrofilàctic.



PARAULES DE L'AUTORA

El teatre és el lloc on tot és possible perquè juga amb la imaginació de tots els presents. I la imaginació, a diferència de la ciència no té límits.

La Viatgera sorgeix de la invitació del Narcís Puig per a participar al Torneig de Dramatúrgia de Temporada Alta a Girona. D'entrada penso, li diré que no. No tinc temps, no m'hi veig, no soc de competir, no li diré que em fa por dir que sí. Uns dies després, el Narcís m'escriu, "no m'has contestat". I decidida a dir que no, accepto la invitació. El text ha de seguir unes normes. No hi pot haver escenografia, ni vestuari, ni attrezzo. El text ha de ser per dos actors i no pot contenir acotacions, ni indicacions de cap mena més enllà dels diàlegs. Penso fer alguna cosa simple, sense complicacions. Per exemple, una obra de ciència-ficció, que parli dels viatges en el temps, dels límits de la ciència, que resolgui paradoxes i fórmules matemàtiques. I al mateix temps sigui una història d'amor, de segones oportunitats, i de la recerca de la nostra millor versió (Acotació: text irònic). El text es diu La viatgera i guanya el primer combat del Torneig de Dramatúrgia (acotació: l'autora no ho diu, però el text no aconsegueix arribar a la final). És llavors, en els efluvis de la victòria que penso que potser aquí hi ha la llavor d'una obra de teatre. Decideixo enviar-ho a la Flyhard. Passen els mesos i no hi ha resposta. Un dia arriba un mail del Sergio Matamala i la Clara Cols. Els interessa el text, però volen veure una versió acabada, seré capaç d'entregar-la en pocs mesos? Penso que no, ve l'estiu i vull

descansar. Potser més endavant, per una altra temporada. Però arriba el setembre i el text està acabat. I mentre escric això falta un mes i escaig per l'estrena, i em troben un director al qual no coneixia i amb qui ens entenem de primera i un equip meravellós.

Aquesta que us he explicat és només una de les realitats possibles. N'hi ha d'altres. En la que no accepto l'encàrrec del Narcís i la meva vida continua per bé o per mal. En que l'accepto, però no soc capaç d'escriure res i he de simular un accident domèstic per haver-me carregat el torneig de dramatúrgia. En la que escric un text, que guanya el torneig i surto als diaris i cobro molts diners de SGAE. En la que envio el text a la Flyhard i mai rebo resposta i em deprimeixo. En la que no soc capaç d'allargar el text i canvio de professió i em faig professora de català. En la que em truquen del Teatre Nacional i em tempten amb més diners... En la que ni tant sols soc escriptora. En la que no existeix el teatre...

De tot això va La viatgera, de tots els mons possibles, dels camins que no agafem, les vides que no hem tingut mai, les decisions que no hem pres. Perquè ara sou aquí on heu arribat després de superar moltes cruïlles i prendre moltes decisions, però esteu segurs que aquesta és la vostra millor versió? O potser era una altra?

*Gemma Rodríguez Villanueva,
autora de La Viatgera*

LA VIATGERA escrita per Gemma Rodríguez Villanueva i dirigida per Xavier Ricart

SALA

FLYHARD



PARAULES DEL DIRECTOR

Si poguéssim canviar alguna cosa de la nostra vida, què estariem disposats a fer?

Existeix l'amor perfecte? Existeix la vida perfecta? Penso que la vida és una suma d'errors, una successió d'esdeveniments inesperats, una cursa d'obstacles que amb el pas dels dies aprenem a saltar. I crec que està bé que sigui així. No crec en un món ideal.

La viatgera és una història d'amor que ens parla de la insatisfacció, de la nostra incapacitat d'acceptar les nostres realitats. Ens parla d'individualisme, de la manca d'empatia, del perill de jugar a ser Déu per satisfer el propi ego...

Existeix l'obra de teatre perfecte? No ho sé. Però el que sí que sé és que amb aquest preciós text de la Gemma, sumat al talent de l'Anna, la Queralt i l'Armand i a tot l'equip artístic i als amics de la Flyhard tenim al davant un divertidíssim conte tragicòmic. Vaja, com la vida mateixa.

Xavier Ricart, director de La viatgera

MANOLO:

Tu descansa i centra't en la presentació de demà. Quan vegis la llibreria, i com han deixat la sala, espatarrant, you are gonna love it. I has vist els darrers missatges? Like, like, like, reina . Tens un club de fans que ja el voldrien molts escriptors.



FITXA TÈCNICA

Text

Gemma Rodríguez Villanueva

Direcció

Xavier Ricart

Interpretació

**Anna Barrachina, Queralt Casasayas
Reguant i Armand Villén**

Escenografia

Elisenda Pérez

Vestuari

Núria Llunell

Disseny d'il·luminació i so

Xavi Gardés

Fotografia

Sergi Panizo

Video promocional

Marta Caravaca / Gusto Audiovisual

Disseny gràfic

Eladi Bonastre Marsal

Comunicació i xarxes socials

Elisenda Riera Rovira

Prensa

Clara Cols Torras

Cap tècnic sala

Xavi Gardés

Cap tècnic gires

Fernando Portillo

Administració

Josep Maria Milla i Sergio Matamala

Distribució

Elisenda Riera Rovira

Producció executiva

Clara Cols Torras i Sergio Matamala

Una producció de

Flyhard Produccions S.L.

Amb el suport de ICUB - Institut de Cultura de Barcelona i ICEC - Institut Català de les Empreses Culturals

Amb la col·laboració del Teatre de Cal Bolet de l'Ajuntament de Vilafranca del Penedès

Durada de l'espectacle: 90 minuts

Idioma: català

REPRESENTACIONS

Estrena a la Sala Flyhard:

Dijous 20 de març de 2024 a les 20:00

HORARIS FUNCIONS:

De dijous a dilluns

Dijous, divendres i dilluns a les 20:00

Dissabtes a les 18:00 i les 20:30

Diumenges a les 19:00

Sala Flyhard

C/ Alpens, 3

Barcelona

SOBRE LA SALA FLYHARD:

Direcció artística i producció
Sergio Matamala i Clara Cols Torras

Distribució i comunicació
Elisenda Riera Rovira

Disseny gràfic
Eladi Bonastre Marsal

Direcció tècnica sala
Xavi Gardés

Direcció tècnica gires
Fernando Portillo

Administració
Josep Maria Milla i Sergio Matamala

El 2006 neix la productora teatral Flyhard Produccions i l'any 2010 decidim obrir la nostra pròpia sala, la Sala Flyhard, al barri de Sants de Barcelona, on programem principalment produccions pròpies sempre a partir de textos de dramaturgs catalans contemporanis.

Entre les produccions estrenades durant aquests anys destaquen UN HOME AMB ULLERES DE PASTA, SMILEY, EL REI BORNÍ, LITUS, EGO, LA POLS, NEW ORDER, TORTUGUES: LA DESACCELERACIÓ DE LES PARTÍCULES, LIFESPOILER, SÀPIENS, AKA (ALSO KNOWN AS), OVELLES, LO NUESTRO, ELS DIES MENTITS, LA PELL FINA, AUSTRÀLIA, CAVALLET DE MAR O EL PEIX INVISIBLE, entre altres.



Contacte premsa

Clara Cols Torras
premsa@salaflyhard.com
690 90 12 50

Contacte distribució i comunicació

Elisenda Riera
distribucio@salaflyhard.com
666 44 68 42

Sala Flyhard / Flyhard Produccions
C/ Alpens 3, Barcelo

info@salaflyhard.com
taquilla@salaflyhard.com

www.salaflyhard.com



amb el suport:

